

# DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

# ÉRTESÍTŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

**Előfizetési díj:**

Egész évre helyben s vidékre . . . . .	4 frt.
Félévre . . . . .	2 n
Évnyegyedre . . . . .	1 n
Egyes példány . . . . .	10 kr.

**Hirdetések** jutányos árért közzétételnek, külön mindannyiszor 30 kr helyegdíj mellett. Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyjutca 1609. sz. a.

**Nagy-Váradon** előfizetések és hirdetések felvételnek Nuricsán Péter fűszerkereskedésben.

A nyitlertérben magán és pártérdekű czikkeket ócsó árért elfogadunk.

## A költő szerelme.

Egy világ a költőnek szerelme,  
Egy tündérszép bűbajos világ,  
Szép ez, mint az Istennek világa,  
Melyet légyen szavára alkotott.

Virágos rét a költő öröme,  
Madárének a költőnek dala,  
Hegy, völgy keblének hullámszája  
A vágynak és reménynek általa.

Felhő a bánat e világ egén,  
A mely gyakorta kicsi magát,  
S utána szép szivárvány ívestil  
Képezve a költőnek vígaszát.

Egy világ a költőnek szerelme,  
Szép ifjusága benne a tavasz,  
Ábrándja nem más, egy szép holdvilág,  
S van délibábja: — képzeménye az!

Csillaga van szebbnélsebb számtalan,  
Egy-egy csillag itt minden gondolat,  
E nagy világ egy nap körül forog  
E nap pedig a költő kedvese!

**HALÁSZ DEZSÓ.**

## Senkisé nem kerülheti el fátumát.

(Folytatás.)

— Ah kérem! de a feleség és kávé közt csak látni fog ön anyi különbséget aminél fogva inkább az utóbbit szerethesse?!

— (Uram! ments meg a te irgalmasságod által, e kegyetlen asszonyi állattól!)

— Ami továbbá magamat illet, — folytatá tovább — hiúság és öndicséret nélkül legyen mondvá, — mert ez se volt sohase tulajdonom — mióta özvegy vagyok, s z a m a n é l k ü l i k é r ö k k e l d i c s e k e t h e t e k . P e r s z e é r z é t k a v a g y o n s z a g o t , b e p i l l a n t o t t a k a t e l e k k ö n y v i „B“ t a b e l l á b a , s e z a h í v a l k ö d ő e l á r u l t a , h o g y 5 0 0 h ó l d s z á n t ó , 3 0 0 h ó l d é r d ő , 2 5 0 h ó l d — most ugyan már amint hallom hektárnak hívják, de biz én soha még nem tanulom, az is bolond volt aki módiba

hozta, mert hát micsoda jótévi reform is az, ha én a „piczi“ kutyámat egyszerűen csak „Jupiter“nek kezdem nevezgetni? semmi — mondom 260 hóld (elfelejtette, hogy 250-et mondott) rétem van. Ami összeadva az összeadandókat, kerék számmal 1200 hóldnak felel meg. (pompásan érti az aritmetikát!) Ebből magam kezeltek 500 hóldat, 800-ért pedig 13,000 forint évi árendát szoktam felszeregetni. (Még várok egy kicsit, míg felrugtatja 10,000 hóldra ha így igyekeznek el is éri aktu.)

Tehát mondom, száma nélküli kérröklök dicsekhetek, de nekem csak egyetlen egy ideálom van: t. i. az illető legyen először is, s z ö k e , — mert a barna emberrel úgy vagyok, mint a majálisra öltözködő hölgyek az égborulattal: félek tőle. Harmincz évesnek kell lennie.

(Már ez egészen én rám czéloz, tehát illendőnek találtam elpirulni s meghajítani magamat.)

Ha Pesten nem lakott, s így az ottani nagyvilági manirokat el sem sajátíthatta, legyen báró, — vagy herceg, szívem az előtt az ember előtt örökre be van zárva. — Meddig lakot ön Pesten?

— Bűnnek tartanám Nagysádat csak egy perczig is hazugsággal megbántani akarni, minél fogva töredelmes bűnbánattal kell kijelentemem, hogy én Pesten s o h a s e m v o l t a m , n e m h o g y l a k t a m v o l n a . (Brávó! kezdek e föllentéssel körmei közözzül bontakozgatni.)

— Miicsoda?! S ön nem lakott volna Pesten?! Ön?!

Ah! uram ez hallatlan! megeskütem volna égre, földre, hogy ön valóságos pesti születést; az a gentleman-szerű öltözködés, az a nagyvilágias trón, az az előkelő magatartás, az a nonchalanz egészen de egészen pesti tulajdon. No, ha így áll a dolog: akkor óhajításom sorozatából, önre nézve pontot egészen kitörölöm. Ahigazságátalan, csak egy minutáig sem kívánok lenni.

(Kezd melegem lenni. . . . . Bár csak már jönne János bátyám, mert még

attul félek, hogy ha későn érkezik. ugy találok bemutatni nagyanyámat, mint a feleségemet.)

Kálomista ember vagyok tehát a szentekkel — kivéve azokat kiket „szentem“nek, „angyalom“nak szoktam nevezni — nem sokat bibelődöm; most azonban „NABUGODONÓZORKA“ kis-asszonyt kénytelen vagyok nem is holmi paraszt, hanem valóságos véd szentemnek nevezni és tartani. Az ő bájos, aeol hárfaszerű hangja, olyan édes simogatással jutott füleimbe midőn így kiáltott be a mellékszobából:

Ugyan mama! mama! mit fecsegsz te össze vissza, annak a . . . nem tom én kinek?

(Angyali nevelés! minő őszinteség, s minő hímezés hámozás nélkül való tárgyilagos egy közbeszólás volt ez?! Ah! „NABUGODONÓZORKA!“ mért nincs egy olyatényi s m e r ő s ő m , k i n e k s z e r e l m é n e k v i r á g y á g y a b a a t e b á j o s „s z á s z o r s z é p “ v i r á g l é n y e d e t b e p l á n t á l h a t n á m !)

A mama, mindamellet is, hogy meglátszott szokva lenni aranyos magzatának hasonló gyöngéd kifejezéseit — zavarba jött s visszakiáltott: no! micsoda jogositás tónus az lányom-asszony?! kikérem magamnak ugy a hallgatózást, mint az illetően ösznélküli kifejezéseket.

Már bocsás meg mama! — replikázott vissza Nebugi kisasszony, — de az mégis eredeti amint te magad a t komendálósd, s ami benne a legeredetibb az, hogy te a más alkujába nem restelsz bele-alkunni; pfuj! mama! sohasem hittem volna, hogy H o p s z a T i m ó t h e u s irányában kifejtett férjkerítési buzgalmatat két hét alatt egy ismeretlen emberre kívánd ilyen gózerővel rátáblázni. — Mi jutott hozzád az égre?!

Nem jó volna egy kis k o c s o n y á t e n n e d , i h o g y f e l l á n g o l á s o d n é m i l e g h ü t t e s s é k , — v a g y h a a z m i n c s : e g y é l a l u t t e j e t , m a m a ! É n h a a s z e r e l e m t u l s á g o s a n b o j g a t o t t , m i n g y á r t a l u t t e j e t e t t e m . N e m k é z p l e t e d , m i l y p o m p é g y k ú r a a z .

De már ez sok lehetett a mama részére, miért roppantul aprehezivus

képpel kirohant lyánya szobájába; ki — amint a hangról észlelni lehetett, — száját a kücslyukra tette s úgy beszélt azon keresztül. — A mama azonban ezt nem vette észre, minélfogva a haraggal benyitott ajtóval N e b u g i kisasszonyt pompásan orrbattudta, mert az szitkozódott is, jajgatott is, mihez ha még hozzá számítjuk a mama rikácsolásait, abból oly gyönyörű duett lett volna, ha történésen Wagner Rikárd beleszóvi ezt a jövő zenéjébe, geniálitása okvetlen bámultabbá válik legalább is ezer perccel.

Míg a csatározás folyt odabent, ezalatt ime János bátyám benyitja az ajtót:

— Meddig várjalak még fráter! egy órája, hogy készen vagyunk, tán a jövő esztendői kalendáriomon töröd a fejedet. Itt maradsz, vagy mi? mert én, oly bizonyos, mint egy piczulában 10 krajczár van, hogy de ebben a perczben elindulok. Dehogyan maradok én itt tovább, sőt többet mondok fráter! még csak nem is köszönök senkinek de semmit, elég hogy a lovamban vagy 50 frinyi kárt ejtett az a náth a tanácsos. — No! nem hallod milyen kiabálást visznek véghez azok odabent? Jer innen öcsém! míg szépen vagy, mert ez valóságos bosszorkány-tanya.

De kedves János apám! köszönés nélkül csak nem megyünk el!

— Ha jössz, jössz; ha nem jössz, maradsz; szervusz!

A veszekedés erősen folyt odabent, kinek is köszönnek ily körülmények közt? Kaptam tehát kalapot, mint aféle különben is rég menekülni kívánó megjéjett ember, s aló! fel a kocsiba.

Üss közé Péter!

No itt elmondhatjuk, hogy bolond vendégfogadónak bolond vendégei vannak.

De hisz, ha már így történt, ez még mind szép dolog volna; most jó azonban a java. A királyi-tanácsosné noszt-vevén me nek ü l é s ü n k n e k, dühbe jött a csúffátétel — no persze nem is nevezhető megdicsőítésnek — sa felszűlés miatt melylyel egyszersmind férjhezmenési kalkuláusainak pókszálai szétéptettek, s az ablakból kiabált utánunk, mint valami áldozendők után: tolvaj! rablók, kőborlók, betyárok! élődicék, csavargók!!

A falu-népe vasvillára kapott, azt gondolta, hogy valami Zöldmarczy, vagy Sobrijóskák félével volt a kastélynak valami sorja. Jó lovainknak köszönhetjük, hogy el nem fogtak és el nem vertek bennünket.

No! akiterremfázta a lyánynézésnek az alpháját! — szólt János bátyám, midőn biztonságban érezte bőrt — ez ugyan jól kezdődik. Hiszen így csak a vaklégy szokott házasodni; hogy t. i. neki megy mindennek, akár-mibe átődjek is. No még ilyen lyánynézőbe se koptattam a körömnet.

— Mégis kár volt nekünk innen olyan hipp-hopp hírrel jönnünk el ked-

ves apám!; e g y i k ü n k legalább megházasodhatott volna; s anyit is mondhatok: hogy a királyi-tanácsosnének nagyon fájta a foga bátyámrá.

— Nohát csak lúzassa ki, ha fáj. . . Én nekem pedig jó lett volna NABUGÓDONOZORKA.

— Jó biz a, hogy aztán kettőtöket vertelek volna ki a kuriából.

— No Péter! kérdém kocsisomat, — volt-e jó gazda, jó ellátás, mit kapott kend?

— Hát ténsuram! volt minden. Vacsorára csirkét néztem.

— Mért nézte kend, s mért nem ette?

— M a g o s ülön ültek uram!

— Hogy a manóban!

— Hát biz a fiastyúk csirkéjét értem én, mert azt néztem, annak pedig nagyon magosan van az ülője ténsuram, bajos volna azt onnan leszédni az anyja alól.

Iát a lovaknak mi volt?

Dejssz azokat kipoctáztam szépen. Az öreg tekintetes uram úti zöld-pápaszomét feltettem először az egyik, azután a többi szemére, előbe tettem aztán egy esomó tavalyi szalmát, — mert egyébrek színdt sem láttam, — s mind a három lovat olyan bolondádtattam a zöld pápaszeggel, hogy azt gondolták, hogy luczernát esznek. Pompás kosztjuk volt ezeknek, hognye? chun egyik se panaszkoldik ni!

— Dehát nem tudtál te a kocsistól egy kis szénát kérni?

— Tudni tudtam volna, mert c g y é b d o l g a se lehetett a számnak, mint beszélni vele, de először is olyan kocsis hivatalban volt ott egy ember, aki ezidőszertint libát őriz, mert amint mondja mind a két lovaknak szikkadni tették ki a bőrt. Az az ember aztán azt mondta, hogy anyi szénájok sincs, amivel az ember a fogát megpiszkálhatná. — Visszajövtünk még ide? ténsuram! mert ha visszajövtünk még valamikor, akkor én még most rezignálok a hivatalomat.

— Ne féljen kend Péter! ide csak k ö t ő z v e jöhetnek mi vissza; ami pedig kicsihán még történt volna, ha azok az utánunk vasvillázó emberek valahogy megkaparíthatnak.

— Merre menjünk mármost uram! mert én még ezen a vidéken sohse jártam, — pedig Európát azt mondhatom egészen bekóboroltam katonakoromban, mert voltam Pádovában, Lembergben, Csaszlauban, Kötegyában, Bécsben, Encenscsipricsén, pedig a csak messze föld egyik a másiktul.

— Ahun falut látsz Péter, oda hajts.

— Értem alásson, — gyütelopott.

(Folyt. következik.)

I G Y B I ' A .

Messze kellett elútatnom. — Ugy hozta a sor magával — Ah! de mért nem útathatok Együtt, ezzel a N i n á v a l !

Kiesi lányka, — 15 év Gyerekkor még, — hova vinnéd? Nohát, így egyedül kelle Tengerekre kelnem innét

Két év lejárt. Nagy boldogan Eveztem hát visszafele Óh! mi boldogság lesz nekem Ujra találkoznom veled!

Most már e lyány, ki bimbó volt Mi szépen kinyílt ezóta Ah! ez az eszeme, vágy, lelkelem Hazáiglan csirögatta!

Megérkezém. Futok hozzá — Mint a bolond amék szalad, — Kopogtatok az ajtaján, . . Ki van ott? várjon, nem szabad . .

Mi dolog ez? mért nem szabad? Találok. — Nem találom. Én vagyok, Ninám!! — Csak várjon. Míg a fiam bepótlálok.

E szóra csak elámulok . . El áll eszem, szavam, szemem . . Jöhét! Bemegegnek. — Kit látok?! — Még most is bomlik az eszem. —

Kit láttam vón? mit láttam vón? Nina! hisz' még maga kis lyán. Mit gédelget!? mutassa csak . . Hadd lássam mi az a karján?

Ki lett vón más, mi lett vón más?! Egy öklömmény e m b e r f a j t a . . Hogy esett e Nina?! — Óh nézd! Ót nekem az isten adta!

Igen! — nohát prózist Ninus! — Virág a virágok között — Ön, látom nem csak kinyílt már Hanem meg is gyümölcsözött Zsemje Alfréd.

H u m o r i s z t i k u s

A . B . C . e .

(Folyt. következik.)

Ékszer: a hölgyek omló könyeit egyodul biztosan felszarítós ebkendő.

Eb: a hízelkedéssel kenyeret és kegyet hajhászoló s a p j a .

Erszény: ha tele van, a tulajdonos kitűnő ségét, horpász minőségével pedig ugyanazok mitemerő haszontalan voltát bizonyító okmány; mi mellett, vagy ellen, a becsületesség kifogásolt s elvetett tanú.

**Elem:** többféle, küzd elem győrt elem, fél elem, veszed elem; mik többnyire feltalálhatók ezóban: Szerelem.

**Étel:** a föld legkeresettebb czilke; „ő érette mindent“!

**Elmésesség:** az ész táncza.

**Ember:** a teremőt eggyedül feltolakodni merő féreg.

**Eszelösség:** hinni a javunkat kívánó osztrákokban.

**Egyenlőség:** a bonczterem asztalán; — másutt sehol.

**Eredendő-bűn:** az emberek hiúsága.

**Éjeli-edény:** — fölfedezése — és ostoba szerelmi kalandok kifeccsegése; egy dolog.

**Egyenesség:** a diplomáták szótárában ismeretlen phántom.

**Egyenes és mellék adók:** az adózók kezéből az imádáságos könyvet kiszorító, sötét szellemek, mikről immár nem lehet tudni honnan jöhettek! és hova mehettek?

**Esetlenség:** köszönöm! hogy nóm temetésére eljött ön uram! — Ez erörömmel!

**Elgűltetés:** a népek elköltözött vándor madara.

**Elökölő:** a padlason született egér. Az ürge paraszt, mert az, a föld házában lakik.

**Ereszalj:** külföldön elpazarolt birtok volt urainak, Magyarország.

**Epe:** a Szászok szív nevű hűsneműjét irányunkbeli jó indulatra heczszelő matéria.

**Erőd:** a komoly bújósdi jäték szerszáma, a hadtudomány s a kurázsni negatívája.

## V e g y e s .

**= A debreczeni zenedében** az 1875/6-dik évi közvizsgák június 30-ka óta kitűnő sikerrel tétetnek.

**= Öv. Gáspár Ignác** né asszony nő-növelődjében az évi közvizsga e hó 30-án kiváló dicséretesen tétetett le.

**= Szobeli tolmácsolások** és írásbeli fordítások teljesítésére állandó hítes tolmácsok a helybeli kir. trvszek területére Dr. Kemény Mór és Dr. Scheér Benő ügyvédek nevezettek ki.

**= A helybeli „István“** gőzmalom alapszabályai módosítván: az gazgatóság tagjai lettek: **Sesztina**

Lajos, Szepessy Gusztáv, Szepessy Antal, Simonffy Sámuel, Mayer Emil, és Berghofer István.

**= A „Tisza“ részvénytársaság** a kereskedelmi törvények értelmében szervezkedni: választmányi tagok lettek: **Bay Bertalan, Bárczay Gyula, Beke Mihály, Búzás Pál, Dalmi Károly, gr. Dégenfeld Gusztáv, Domahidy Ferencz, Ferencz, Fráter Imre, Gréffy Sándor, Hegyi Mihály, Horthy István, Komlóssy Imre, Nagy György, Steinfeld Ignác, Széki Péter, Telegdy László, Vecsey Imre, Zoltán Ferencz;** igazgatók: **Berghofer István, Pósszert János, Stenczinger Károly, Varga Ferencz;** felügyelők: **Borsos Ferencz, Holländer Gyula és Nemes Gábor.**

**= A Király Mihály** féle vendéglő Király Mihály és társa Papp György vették át.

**= A helybeli könyv-kereskedés** s részvénytársaság feloszlván: a könyv és könyvmodát **Kutassy Imre;** a kártyagyártás üzletét pedig **Telegdy László** urak vették át.

**= Az egyháztanács** újabbí megválasztása következők névsorát tartalmazza: **Balogh Imre** törv. sz. ü., **Kovács Sándor** vár. főügyv., **Balogh Imre** egyh. számv. **Vecsey Viktor** **Balogh István** mézszár, **Szilágyi Sámuel**, **Bodossy Pál**, **Beke Mihály**, **A. Nagy József**, **Török Pál** erdőmester, **Szűcs Mihály** v. gazda, **Tóth János** vár. pénzt. **Balogh István** hentes, **Marialaki Mihály**, **Szűcs I. törv. ü.** **Vásári András** **Bognár György**, **Palay Miklós**, **Dr. Török József**, **Vecsey Imre**, **Gönyey Károly**, **Alibán Mihály**, **Bácsi László**, **Horváth József**, **Vértessy István** alkpar, **Kovács György**, **Szabó Imre** tör. ü., **Szikszay József**, **Tóth Ferencz** jár. bír., **Katona István**, **Csurka János** vár. j. **Tóth Sámuel** tanár, **Bodó Sámuel**, **Szathmáry Sándor** számv., **Barcsay Miklós**, **Király József**, **Albert István**, **Bruckner Ernő**, **Daku Mihály**, **Kain Albert**, **Sárváry Ferencz**, **Bögös András**, **Csapó Lajos**, **Kerekes György**, **B. Szabó Lajos**, **Tóbi István**, **Böszörményi Pál**, **Szathmári Sándor** szűcs, **Pinczés Mihály**, **Pongor András**, **Szantai József** dr., **Bánki István**, **Harsányi János**, **Békéssy Péter**, **Szabó Lajos** keresk., **Szatmári István**, **Dobray József**, **Ókrós János**, **Vértessy János**, **Kovács Lajos** főgond., **Nagy Elek** tanár, **Vértessy István** sz., **Gyulai**

**István**, **Papp József**, **Teremi Sándor**, **Csáthy Lajos**, **Fésűs János**, **Lakatos József**, **Szabó Bálint**, **Szatmári Gábor**, **Konthy Lajos**, **Mike Ferencz**, **Szegedi Sándor**, **Simonffy Imre**, **Nagy Ferencz** ár. t. ü., **Szőke István**, **Szalai József**, **Varga Károly**, **Jobbágy János**, **Patay István**, **Hajdu Ignác**, **Koszorus Lajos**, **Karap Mór**icz, **Gál József** építész, **Sz. Nagy Károly**, **Hajdu István**, **Tóth István** aszt., **Ungvári József**, **Katona Lajos**, **Nagy Ferencz** ügyv., **Medve Kálmán**, **Dobray István**, **Tüdös János**, **Varga Ferencz**, **Sápy Sámuel**, **Fráter Imre**, **Szabó Soma**, **Mészáros József**, **Nánássy László**, **Sesztina Lajos**, **Kiss András**, **Ármós Bálint**, **Szabó Miklós**, **Tóth Ferencz**, tr., **Tóth Antal**, **Komlóssy Imre**, **Iaky Lajos**, **Muraközy Károly**, **Kovács János** tr. **Pálffy Dániel**, **Dr. Tegze Imre**, **Porozslay László**, **Kiss Sándor**, **Miklóssy Mózes**, **Tóth Lajos** isp. fit., **Varga Lajos**, **Borsos Ferencz**, **Dalmay Károly**, **Liptay Miklós**, **Simonffy Sámuel**, **Márk Pál**, **Dóczy Gedeon**, **Papp Ferencz** vár. főj. **Tóth József** adókv., **Gelenczei Pál**, **Búzás Pál**, **Bézsler Lajos**, **Borus Mihály**, **Hegyi Mihály**, **Csóka Sámuel**, **Sárga Jakab**, **Márton Lajos**, **Béressy Sámuel**, **Csikos Ferencz**, **Balogh Ferencz** tr., **Jeney István**, **Ábrahám László**, **Domokos Lajos**, **Kuczák Gábor**, **Dávidházy Imre**, **Leungyel Zsigmond**, **Tóth Mihály** tanár, **Fikó Vince**, **Nemes Gábor**, **Paksy Imre**, **Iáczy György** id., **Jámbor Ferencz**, **Vásárhelyi Sámuel**, **Barsay István**, **Jóna Dániel**, **Bohály János**, **Sáutha István**, **Nóia István**, **Antal Gábor**, **Harsányi Sándor**, **Kövesdy János**, **Telegdy László**, **Csáky Gergely**, **Lőrinczy János**, **Nánássy Ferencz**, **Böszörményi István** hent. **Halmi Mihály**, **Böszörményi István** m. **Kádár Bálint**, **Vásári István**, **Makó István** **Móricz András**, **Kulcsár Dániel**, **Kiss Lajos**, **Báthory Sándor**, **Molnár György**, **Udvarhelyi Károly**, **Ágoston János**, **Takács Miklós**, **Jeney József**, **Ménes András**, **Kertész István**, **Nagy Pál** tanár, **M. Szabó József**, **Keszei József.**

Felölös szerk. s laptulajdonos.  
**Báthory Sándor.**

# H I R D E T É S E K .

## 5182. Arverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni első ipartársulati bank igazgatósága** részére alperesek **Varga Imre és Fényi István v. pércsi** lakosoktól 120 aft. tőke és járulékaik erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. **Varga Imrének a v. pércsi** 17-dik sz. tjkvben **A. I. 18. 1163. 2146. 3341. 3790. 5530. 5822. 6856. 7669.** h. r. sz. a. bejegyzett s

250 aftra becsült **házastelek** és **kül-sőséget**, továbbá a v. pércsi 957. számú telekjegyzőkönyvben **A + 3943.** h. r. sz. a. bejegyzett **25 aftra** becsült szőlőlől végrehajtott szenvedő **Fényi István** illető fele rész a megkísérelt első arverésen el nem kelvén, azok a kitzított második határidőben folyó **1876-dik évi július hó 14-dik** napján d. e. **10 óra**kor, **V. Pécs** város házában, a debreczeni kir. járásbíróóság által megtartandó arverésen szükség esetére becsáron alól is el fognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az arver-

lők által letendő bánatpénz 25 ft. 10 kr, illetve 2 ft. 50 kr.

A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számítva 15, 30 és 45 nap alatt esedékes 6 % kamattal a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi június hó 23-án tartott üléséből.

**BECSKE,** **DIENES BARNA,**  
h. elnök. jegyző. (1—3.)

5177. 1876. **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **debrecezeni ipar és kereskedelmi bank** részére alperes néhai **Oláh Károly** hagyatékából és kiskorú gyermekeiktől 2740 afrt. tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 2285. sz. telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 11,000 afrra becsült Hatvan-utcai 1572. sz. házasság telek és 6 hold 600 □ öl Ondódi szántó föld a megkísérelt első árverésen el nem kelvén, azok a kitűzött második határidőben folyó **1876-dik évi Július hó 21-én**, d. u. 3 órakor, a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen szükséges esetére becsáron alól is el fognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelők által letendő bánatpénz 1100 afrt.

A vételár 3 egyenlő részletben az első leütést követő napon, a 2-ik és harmadik a leütéstől 2 és 4 hónap alatt esedékes 6 % kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Június hó 23-dik napján tartott üléséből.

BECSKE LAJOS, h. elnök.  
HEGEDÜS ISTVÁN, aljegyző.  
(1—3.)

4434. 1876. **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a **fele részben Szikszay József** tulajdonját tevő fele részben néhai **Drágota Erzsébet** hagyatékához tartozó a debreczeni 2505. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett piac-utcai **1824. sorszámú emeletes ház és ennek 15 hold 300 □ öl** külső földje folyó **1876-dik évi Augusztus hó 21-dik**, szükség esetére **Szeptember hó 21-dik napján** d. u. 3 órakor, a trvszék tárgyaló termében bírói végrehajtó Mészáros László által megtartandó önkéntes árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:  
1. Kikiáltási ár a becsérték, 70,000 afrt, melynek 5 % -a, vagy is 3500 afrt. az árverelmi szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzzül letendő.  
2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon becsáron alól, ha csak abba az érdekeltek világosan bele nem egyeznek, el nem adatnak, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.  
3. A vételár 4 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 3, 6, 9 és 12 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.  
4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga előjegyeztetik azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.  
5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet,

valamint őt illetik a vett ingatlanoknak a leütés napja után lejáró bérleti ráttát, s minden nemű hasznai és jövedelmei.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelte fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére újabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

7. Vevő a fennálló bérleteket a bérleti időszak leteléséig tisztelni tartozik, ha a bérlet oly mászástást nem követ el, mely a mostani tulajdonosokat is a kimozdításra jogosítaná.

Egyszersmind azon jelzalogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett, ezen hatóság székhelyén megbízottak rendelkeznek s azok nevét és lakását az eladási jelentések be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Gyugye József által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésny közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Junius hó 9-dik napján tartott üléséből.

BECSKE LAJOS, HEGEDÜS ISTVÁN, h. elnök. aljegyző. 2—3.

4742. 1876. **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik miszerint a felperes **Gáthy Zuzsanna** részére alperes **Sallai József kiskorú gyermekeiktől** 400 afrt. tőke és járuléka erejéig lefoglalt s részben Sallai József csödtömegéhez tartozó ingatlanok u. m. a debreczeni 2543-dik sz. telekjegyzőkönyvben A. I. alatt bejegyzett s 3000 afrra becsült piac-utcai 1867. számú házastelek s 2 hold 1300 □ öl Ondódi föld, a debreczeni 3630. számú telekkönyvi lapon 4565. h. r. sz. a. bejegyzett s 3000 afrra becsült 1 hold 1569 □ öl köntös-kerti szőlő, 4520. h. r. sz. 1500 afrra becsült 1 hold 984 □ öl köntös-kerti szőlő a megkísérelt első árverésen el nem kelvén, azok a kitűzött második határidőben és pedig a piac-utcai 1867-dik számú házastelek s a véle járó Ondódi föld **1876 Július 7-én**, a szőlők pedig **1876 Július 8-án**, mindenkor d. u. 3 órakor a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó KOVÁTS JÓZSEF által megtartandó árverésen szükséges esetére becsáron alól is el fognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelők által letendő bánatpénz a házra nézve 300 frt, a 4565. h. r. sz. szőlőre 300 frt, a másikkra pedig 150 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben és pedig a leütéstől számítva 15 nap, 2 hónap és 4 hónap alatt az árverés napjától fogva esedékes 6 % kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvény-

szék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Június hó 16-án tartott üléséből.

BECSKE LAJOS, h. elnök.  
HEGEDÜS ISTVÁN, aljegyző.  
(2—3.)

4853. 1876. **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Liederman Mihály** részére alperes **Gulyás János**tól 425 afrt. tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 435. sz. telekjegyzőkönyvben A + alatt bejegyzett s 1000 afrra becsült 2814. számú házasság telek a megkísérelt első árverésen el nem kelvén, az a kitűzött második határidőben folyó **1876-dik évi Július hó 12-dik napján** d. u. 3 órakor a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen szükséges esetére becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelők által letendő bánatpénz a becsár 10 % -a, vagyis 100 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számítva 15, 30 és 45 nap alatt esedékes 6 % kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Június hó 16-án tartott üléséből.

BECSKE LAJOS, h. elnök.  
HEGEDÜS ISTVÁN, aljegyző.  
(2—3.)

4675. 1876. **Árverési hirdetés.**

Az alulirt kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Reiss Antal** részére alperes **Ivány Károlyné Tokaji Zsófiától** 90 frt. 43 kr. tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 5396. sz. telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 760 a. frtra becsült 1168. □ öl csigekerti szőlő a megkísérelt első árverésen el nem kelvén, az a kitűzött második határidőben folyó **1876. évi július 6-án** d. u. 3 órakor a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen szükséges esetére becsáron alól is elfog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelők által letendő bánatpénz 76 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számítva 15 nap nap, 2 hónap és 3 hónap alatt esedékes 6 % kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876. évi junius hó 9-én tartott üléséből.

BECSKE LAJOS, HEGEDÜS ISTVÁN, h. elnök. aljegyző. (8—3.)